

[Arne Bjerregaard]

for restriktiv, fordi den ude i amter og kommuner opfattes efter bogstaven og måske næppe efter den ånd, der er nedlagt i zoneloven, ligesom der er mange ting i vores lovgivning, der gør, at de lokale myndigheder ikke ønsker at tillade, at der bliver oprettet mindre industri eller virksomhed i nedlagte landbrugsbygninger. Hvis man ser ud over landet, vil man også se, at det er såre sjældent, og hvis man ser i sit eget amt og sin egen kommune, vil man opdage, at tilladelse hertil almindeligvis nægtes under hensyn til forskellige miljømæssige bestemmelser og under hensyntagen til zonelovgivningen og, som miljøministeren sagde, f. eks. vandtilslutningen, selv om jeg da i vort område mener, at der til alle landbrugsejendomme i øjeblikket findes vand. Hvorfor skulle der så ikke til mindre håndværksvirksomheder og industri være det vand, de skal bruge?

Endelig er der nævnt kloakforholdene. Her må jeg personlig sige, at jeg altid har følt, at hele den spildevandsrensning, vi laver i dette land med alle disse milliarder af kroner, vi bruger, er et stort bluffnummer, i alt fald ude i landdistrikterne. Som hr. Pontopidan måske har oplyst miljøministeren om, sier vi kun bollerne fra, alt det, der er giftigt, leder vi bare ud. Vi tilsætter lidt ilt, og så påstår vi, at vi har lavet en biologisk rensning. Vi har intet lavet; vi udleder stadig væk 90 pct. af samtlige giftstoffer.

I alt fald for en mindre industri vil der ikke være nogen særlig risiko for giftfremstilling, hvis man ville håndhæve dette, når man gav denne tilladelse. Men da der ikke står i loven, at man har ret til at etablere sig, bliver det almindeligvis nægtet. Det er jo ganske symptomatisk. I vor tid med stor arbejdsløshed er der en hel masse, som gerne vil i gang, men som ikke har råd til det. De synes, de har en idé, som de gerne vil prøve, og de prøver i landbrugsejendomme, nogle steder ulovligt, med erhvervschefernes tilladelse. Fra erhvervschefernes side siger man til myndighederne: ja vel, vi har fået en klage over dette, men vi beder jer lægge den nederst i skuffen, indtil de er kommet godt i gang. Det viser, at der er et behov derfor. Vores erhvervschefer er bekendt med, at der er en masse mennesker, som gerne vil prøve noget, men som støder imod vores love – i al fald imod den måde, som vores lokale myndigheder administrerer loven på, fordi det ikke

klart og tydeligt er nedfældet, at de har tilladelse til at begynde under bestemte forudsætninger.

Derfor synes jeg, at vi lovgivningsmæssigt, som det også er fremskridtspartiets mening, skulle gøre det gedulgte lovligt ved at lade folk få lov til at begynde under bestemte forudsætninger i disse ubrugte og til tider billige bygninger.

Med dette vil jeg slutte og sige, at vi selvfølgelig positivt vil arbejde for, at intentionerne i dette forslag kan komme igennem.

Flygaard (DR):

Retsforbundet kan ikke medvirke til gennemførelsen af det foreliggende forslag til folketingsbeslutning. Det er retsforbundets umiddelbare opfattelse, at den nuværende lovgivning giver en rimelig mulighed for at løse de problemer, som fremskridtspartiet peger på, men vi skal da være villige til at være med til at se på spørgsmålet i udvalget, således at vi helt ud kan få konkretiseret, hvori det er, problemerne består. Det er vores helt umiddelbare opfattelse, at der slet ikke er det behov, som fremskridtspartiet peger på. Vi vil gerne føje til, at vi under ingen omstændigheder vil være med til at gå så langt, som fremskridtspartiet peger på.

Vi mener, at der er noget fornuftigt i, at man foretager en opdeling, således at nogle områder af landet benyttes til visse formål og andre områder til et andet formål. Det forhold, at man giver tilladelse til en omfattende industrivirksomhed – det vil den i hvert fald kunne udvikle sig til – kan i høj grad medføre, at området skifter karakter, og de andre, der bor inden for det afgrænsede område, vil faktisk føle, at de er flyttet derud under forkerte forudsætninger.

Jeg mener altså, at der er både befolkningsmæssige hensyn og miljømæssige hensyn, som taler for, at man ikke bare trykker på knappen og kører los.

Ernst Schmidt (FP):

Det forslag, som vi har fremsat, har nu været behandlet, først af ministeren meget indgående. Det er gennemgående positive ting, der er sagt i debatten, bortset fra retsforbundets ordfører, hr. Flygaard, som næsten på ingen mulig måde ville have med dette forslag at gøre. Det forstår jeg ikke,